

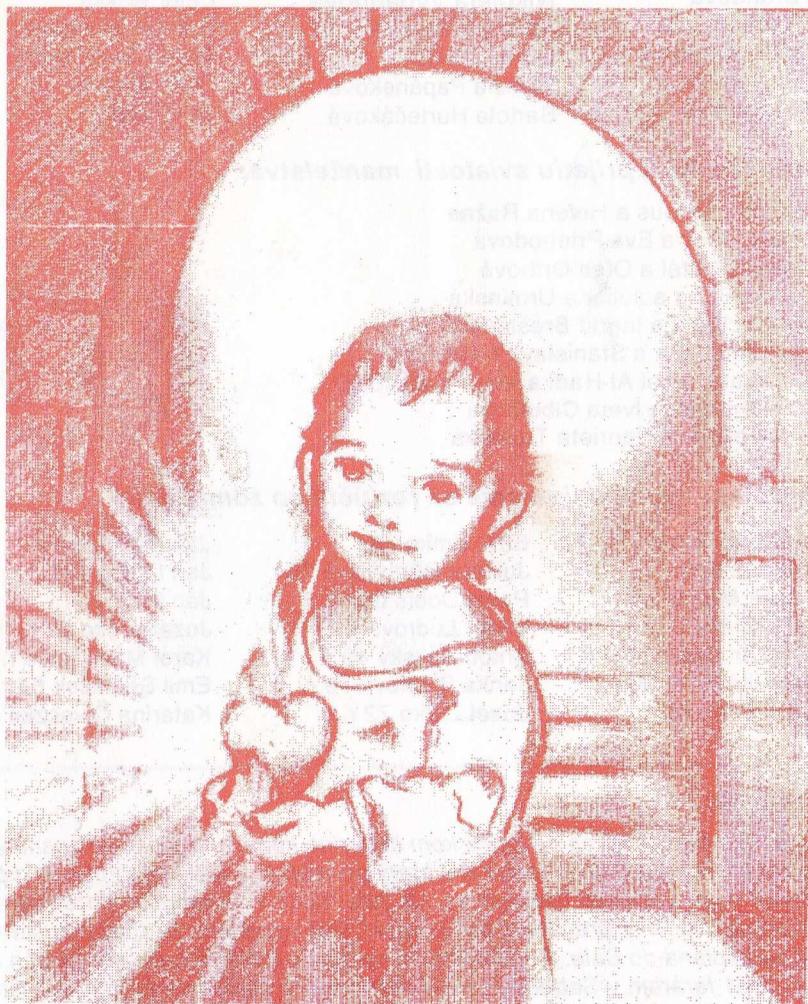
ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK IV

Číslo 6

JÚN 1996

Tebe žijem, Ježiš môj

Farská kronika

od 14. 4. do 12. 5. 1996

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

Zuza Gajdošiková	Veronika-Lucia Zacharová	Oliver Mihok
Radoslav Púpava	Matej Ivarg	Miriama Žideková
Róbert Lacko	Mária Macková	Michal-Adam Baňanka
Sára Brandová	Nikoleta Vyparinová	Peter Kriška
Nina Kucháriková	Nikola Raľayová	Patrícia Šlencová
Zuzana Andrejková	Lukáš Mikuš	Tomáš Veselovský
Zuzana Kohútová	Terézia Papáneková	Peter Šingliar
Nikola Šnircová	Šarlota Hurtečáková	Ján Masá

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva:

Rastislav Hodous a Helena Ražná
Norbert Lánik a Eva Priehodová
Jaroslav Košťál a Oľga Orthová
Miroslav Puna a Juliána Urminská
Ľibor Kuchárik a Ingrid Breštenská
Štefan Andrejka a Stanislava Nestešová
Ing. Sinjar-Daniel Al-Hadi a Viera Hušeková
Štefan Šmidák a Iveta Cibulková
Pavol Hepner a Henrieta Trgíňová

S kresťanskou nádejou sme sa rozlúčili so zomrelými:

Adrián Bakyta 0 r.	Emil Timko 78 r.	Ján Péter 65 r.
Ivan Baláž 47 r.	Juliána Gürtlerová 75 r.	Ján Drobec 77 r.
František Manas 67 r.	Pavel Dobiš 65 r.	Ján Hikl 75 r.
Štefan Poláček 19 r.	Viktor Ludrovský 61 r.	Jozef Krško 82 r.
Ing. Otokar Manasil 64 r.	Anton Kaliský 49 r.	Karol Macháč 60 r.
Mária Lukášová 83 r.	Janka Bišofová 79 r.	Emil Sedláček 64 r.
Dezider Švec 62 r.	Jozef Žaťko 72 r.	Katarína Žlveczká 65 r.

Rozlúčka

Dňa 10. mája 1996 sa na bojnickom cintoríne konala rozlúčka so zosnulým kňazom **Štefanom Dobrovodským**, ktorý po krátkej a ťažkej chorobe 7. mája prekročil prah večnosti. Narodil sa 18. júla 1922 v Šuranoch. Po ukončení teológie na CM BF v Bratislave bol 6. mája 1950 vysvätený za kňaza a ustanovený za kaplána do Šale. Po účinkovaní na viacerých miestach ako kaplán sa stal r. 1961 farárom v Sebedraží a o 4 roky neskôr správcom kostola piaristov v Prievidzi. V roku 1969 odchádza do Nitry-Janíkoviec, kde 22 rokov viedol svojich veriacich na ceste ku Kristovi. Od r. 1991 až do svojej smrti pomáhal v Bojniciach a okolí vysluhovaním sviatostí.

Pane, osláv jeho dušu.

M. P.

NÁŠ JEŽIŠ

- veľkňaz slávenia Eucharistie

EUCCHARISTIA je poklonou, chválou, vzdávaním vďaky a zmierením. Je sprítomnením smrti na kríži, ktorá sa spásonosne prejavuje ešte mnohými inými spôsobmi.

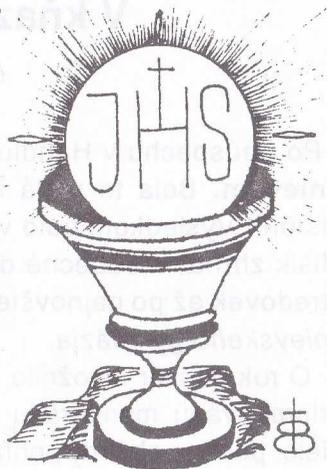
Ako niet Eucharistie bez Golgoty, tak niet Eucharistie bez Cirkvi. Náš každodenný život sa stáva prejavom obety kríža sprítomnenej v obete svätej omše. Eucharistiou možno chápať ako stredobod života Cirkvi, na ktorý sa celý život zameriava

a z ktorého celý jej život prúdi. Na účinné vyslovenie konsekračných slov je nevyhnutne potrebná kňazská vysviacka. Účinok majú iba vtedy, keď ich vysloví kňaz.

Kristus pripravuje hostinu sprítomnením svojho obetného tela a svojej obetnej krvi. Je to sám Boh, ktorý ako domáci Pán prikrýva stôl pre svojich synov a dcéry. **Táto obeta je opravdivou obetou tela a krvi, je obetou zmierenia a spôsobuje, že dosiahneme milosrdenstvo a nájdeme milosť, pomoc v pravom čase,** (Hebr 4,16) ak pristupujeme k Bohu s úprimným srdcom a pravou vierou, s bážňou a úctou, s ľútosťou a s kajúcnosťou. Lebo Pán zmierený touto obetou dáva milosť i dar pokánia a odpúšťa i veľmi veľké zločiny a hriechy... Preto sa obetuje za hriechy, tresty, zadosťučinenia a iné potreby nielen živých veriacich, ale vhodne - podľa podania apoštolov - aj za zosnulých v Kristu, ktorí nie sú ešte úplne očistení.

Cirkev sa v Eucharistii obetuje Bohu skrze Ježiša Krista v Duchu Svätom. Týmto uznáva Boha za najvyššieho a nekonečne milosrdného Pána. Kto je tento chlieb a pije Pánov kalich nehodne, blíži sa k budúcnosti súdu. **Pri slávení Eucharistie veľmi záleží na osobnom stretnutí s Ježišom.** Keď sa spoločenstvo zhromaždí, aby slávalo Eucharistiou, a na oltár sa položí chlieb a víno, uskutočňuje sa vopred, čo Ježiš prisľúbil slovami. *"Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som i ja medzi nimi."* (Mt 18,20).

Slová: *"Toto je moje telo, toto je moja krv,"* sú slovami záruky a prisľúbenia samého Ježiša.

V kňazstve s históriou

(Pokračovanie)

Po neúspechu v Handlovej bol Mišík preložený do **Kláštora pod Znievom**. Bola to malá farnosť, preto mal viac času venovať sa histórii. Výsledkom bolo vydanie publikácie *Zniev a okolie*, v ktorej Mišík zhrnul všeobecné dejiny tejto oblasti od najstarších čias cez stredovek až po najnovšie dejiny. V roku 1970 vychádza *Pamätnica znievskeho gymnázia*.

O rok neskôr umožnilo Stredoslovenské vydavateľstvo vydať dlho pripravovanú monografiu s názvom **Prievidza**. Je to veľmi cenné dielo, podáva obširny pohľad do minulosti nášho mesta. Má 416 strán, 33 kapitol, mnoho fotografií a podrobne vypracovaný prehľad poznámok a prameňov k literatúre (archívy, fary, preklady z latinčiny, maďarčiny a starej slovienčiny). Mišík sa problematike Prievidze venoval už od roku 1928. Toto jeho úsilie bolo znova marené vládnymi kruhmi, pretože on -ako kňaz- nemal byť spomínaný pri samotnom autorstve knihy. Bol však neoblomný, a tak sa mu nakoniec podarilo presadiť vydanie Prievidze. Nebola však hneď po vydaní dostupná, pretože na úradný zásah bol jej predaj až do nedávnych rokov zakázaný.

Mišík bol za svoj "čin" vylúčený zo SSV, aj z členstva v Historickej spoločnosti SAV. A tak sa opäť dostávame k záveru, ktorý sme vyslovili na konci minulej kapitoly o jeho odvahe a vyznávaní viery spojenej s láskou k histórii. Okrem spomínaného diela Prievidza písal o tomto svojom rodnom regióne aj do zborníkov **Náš kraj, Historický zborník kraja, Duchovný pastier, Kultúra**.

Zvolen bol posledným miestom jeho účinkovania. Ako dekan začal popri svojich povinnostiach spracovávať vedeckú štúdiu o najstaršom osídlení Zvolena. Pokračoval v ďalších prácach, ktoré zhrnul do názvu **Osídlenie fár banskobystrickej diecézy. K 200. výročiu vzniku banskobystrického biskupského úradu (1976)** chcel toto dielo vydať. Odovzdal rukopis a zamýšľal ho ešte doplniť.

Na sklonku života

V roku 1978 odchádza na dôchodok do Prievidze, ktorý strávil vo svojom rodnom domčeku. Dlho mu však v Prievidzi nebolo umožnené zotrávať, pretože jeho zdravie podlomila choroba a vynútila si pobyt v bojnickej nemocnici. Sľúbené dielo o banskobystričských farách teda nebolo možné dokončiť.

Jeho zhoršujúci sa zdravotný stav a vek mu to nedovolili.

Dňa 29. decembra 1981 ako 74-ročný Mikuláš Mišík zomiera.

51-ročný kňaz opustil tento svet, ale zanechal nám tu kus seba, svojho ducha a svoje presvedčenie žiť a prežívať svoju vieru naplno. Na poslednej ceste sa s ním prišlo rozlúčiť množstvo kňazov i veriacich. Do hrobu ho v mene Božom odprevadil pán biskup J. Feranec. Všetci Mišíkovi priatelia vyjadrili veľkú úctu k nemu aj veľkým počtom vencov a kvetov na cintoríne.

Od jeho pohrebu uplynulo necelých 15 rokov, takže staršia generácia si tohto človeka ešte veľmi dobre pamätá. Spomínajú ho tunajší kňazi i kňazi z okolia, a samozrejme jeho blízka rodina, ktorá na neho nikdy nezabudne ako na svoj klenot. Jedným z jeho blízkych bol aj **Ludovít Bezák**, ktorý už v roku 1990 v časopise Prievidza podal o Mišíkovi krátky životopis.

Tento profesor, kanonik, historik a rodák z nášho regiónu by mal zostať navždy živý. Nech je nám všetkým Mikuláš Mišík výzvou pri hľadaní našej viery, pri odhaľovaní tajomstiev minulosti, pri prežívaní každodenného života v zápase s problémami a pri konečnom vyznaní Boha aj napriek všetkým prekážkam, ktoré nám život kladie do cesty.

M. Siváková

Pramene a literatúra:

dvojťždenník Prievidza r. 1990

M. M. Prievidza, 1971,

M. M. *Všeobecné dejiny*. In: *Zniev a okolie*, 1963

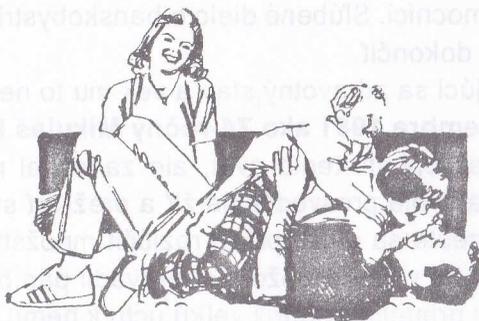
Vyjadrujeme poďakovanie všetkým, ktorých úsilie smerovalo k zbierke čiarových kódov. S pomocou Božou sa podarilo vyzbierať na dva invalidné vozíky pre telesne postihnuté deti. Poďakovanie bolo uvedené aj v časopise ERKO.

Pán Boh zaplať.

*"Kto prijme jedno z takýchto detí v mojom mene,
mňa prijíma ..."*

(Mk 9,37)

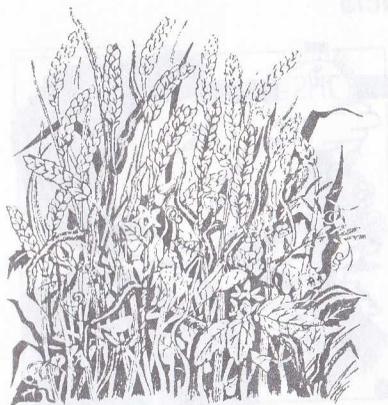
**"Pane Ježišu Kriste, nalož nám na plecía taký križ, ktorý uvládneme
niesť. Nech sa však Tvoja vôľa stane, Bože, ak rozhodneš inak."**

*Aj toto je moja každodenná modlitba. Žije sa s ňou ľahšie, keď prídu trápenia. Nedávno som však zažila niečo, čo mnou hlboko otriaslo. Čakala som piate dieťaťko, ale v 3. mesiaci som ho stratila. To ale nie je ten dôvod, aj keď duševne to veľmi bolelo. Ten otrasný zážitok boli spolubývajúce na izbe v nemocnici. Asi si to človek hlbšie neuvedomí, až kým sa ho to bezprostredne nedotkne. Nebola som tam dlho, ale každý druhý deň sa vystriedali aj 4 ženy na interrupcie. To je asi **480 zabitých detí v našej nemocnici do roka !** Čo bol Herodes a dokonca vojny proti nim ? Aké majú dôvody ?*

- lebo už mám doma 2 deti
- lebo som slobodná alebo rozvedená
- lebo si to finančne nemôžeme dovoliť
- lebo máme malý byt
- lebo nie som zdravá.

NIE ! Nikdy žiaden dôvod nebude ospravedlnením pre vraždu.
Existuje veľa dôkazov o tom, že od počatia sme jedinečnými a neopakovateľnými osobnosťami. Čo sme to za bytosti, keď si dovoľujeme ničiť najdokonalejšie Stvoriteľove dielo ? Vážme si život, dosť už zabíjania !

"Pane Bože, odpusť nám, prosíme, prosíme, prosíme ..."

Zjednotení v láske

V osemnásty aprílový večer sa v divadle A. Bagara v Nitre stretlo množstvo ľudí z viacerých kútov Slovenska. Nielen veriaci sa tešili na **predstavenie tamojších bohoslovcov "Jozef Egyptský a my"**. Prišli aj tí, ktorí Boha ešte nepoznajú. Na znak pokoja a vzájomnej lásky, ktorá všetkých ľudí dobrej vôle spojila, sme sa pochytili za ruky, a vzájomne potešili a povzbudili bratskými slovami, ktoré nás uisťujú o nekonečnej Božej láske.

Príbeh dvanástich **Jakubových synov** (Gn 37 - 50) nám zjavuje zmysel utrpenia a skúšky, ktoré sú znakom lásky a vyvolenia Božích služobníkov. Dáva nám poznať, že Božia láska je silnejšia ako ľudská zloba. Človek svojimi zlými a nečestnými zámermi nemôže prekaziť Božie plány spásy. Jozef sa stáva obeťou nenávistných bratov, ktorí ho vyhánajú na cestu bez návratu, cez skúšky povýšenia, úspechu a slávy. Tie sú často najťažšie, lebo zatemňujú človekovi pohľad a on stráca morálnu rovnováhu. Jozef však napriek tomu zostáva verný Bohu vo všetkých skúškach a krízach svojho života. Pán je vždy s ním, a neprestajne drží nad ním svoju ochrannú ruku.

Veľká láska a starostlivosť Boha o naše každodenné problémy je trvalým a aktuálnym posolstvom napätých a vzrušujúcich dejín spásy, z ktorých preniká mnoho svetla a tepla i k nám. Ten, kto túto lásku spoznal, vie,

"... že nad ľudskými túžbami, že nad ľudskými zámermi, že nad ľudským snažením, že nad ľudským konaním stojí živý Boh !"

Tieto slová boli refrénom piesne, ktorá na záver predstavenia zaznela divadlom. Posilnení nádejou a zapálení túžbou po väčšom poznaní a hľadaní Boha sme sa rozišli do svojich domovov.

Milý Ježiš, dali sme Ti svoje srdcia

V mesiaci máji pristúpili prievdzské deti k prvému svätému prijímaniu. Radostne a trpezlivo sa pripravovali na prvé stretnutie s Pánom Ježišom v Eucharistii.

Dievčatá i chlapi, plní očakávania, vchádzali do farského kostola. Ich rodičia sa potešili: "Určite bude mať z vás Pán Ježiš veľkú radosť. Nech vás Jeho láskavé srdce chráni takýchto vnútorne čistých po celý život."

Daj im, Pane, milosť, aby s takouto čistotou v srdci, láskou i radosťou sa vždy tešili na prijatie Eucharistie, ktorá im bude posilou a vždy im prinesie veľa posväcujúcej milosti - po celý život.

Vierka M.

Miesto v srdci

Keď Ti poviem, Pane, ďakujem,
jak málo to je za to,
čo Ty si nachystal mne.
Čo by som každý okamih neustala myslieť,
že len Ty pozdvihneš moje srdce z ťažkostí
a naplníš ma po okraj duše žiarou radosti,
chcem Ti dať miesto vznešené
vo svojom útlom, drobnom srdci.
Ty tíško čakáš, načúvaš,
ja hriešna, vo mne samopaš.
Až neskoro som spoznala,
komu tak dávno
to miesto ja v srdci skrývala.

Katka

Svätý Ján Krstiteľ

- Pánov predchodca

Každý rok si pripomíname dva významné sviatky - 24. 6. *narodenie svätého Jána Krstiteľa* a 29. 8. *jeho mučenícka smrť*. Sv. Ján Krstiteľ neučil len svojimi kázňami, napomínaním k pokániu, ale i svojím životom. Jeho život bol ustavičné sebazapieranie. Sv. Ján Krstiteľ nebol oblečený do mäkkého rúcha, ale mal iba jednoduchý kus odevu z ťavej srsti a kožený pás okolo bedier. Živil sa kobylkami a medom divých včiel. Jeho vychudnutá postava bola ošľahaná vetrom a spálená slnkom. Zdržiaval sa v blízkosti rieky Jordán a tam vyzýval ľudí k pokániu. Keď sa ho ľudia pýtali, čo majú robiť, odpovedal: *"Kto má dve tuniky, nech sa podelí s tým, kto nemá ani jednu, a ak má potraviny, nech urobí podobne."* Mýtnikom odporúčal, nech nevyberajú viac, ako im určili. Vojakov napomínal, aby nerobili nikomu násilie, ani zlomyseľne nevydierali, ale uspokojili sa so svojim žoldom.

Tých, čo prejavili túžbu k náprave a vyznali svoje hriechy, krstil v rieke Jordán. Sv. Ján Krstiteľ sa nebál povedať kráľovi Herodesovi do očí: *"Nesmieš mať manželku svojho brata."* Pre tieto smelé slová ho dal Herodes chytiť a spútaného v okovách zavrieť do väzenia. Sv. Ján vedel, že trpí pre spravodlivosť. Herodiáda však nebola spokojná len s Jánovým väzením, využila prítomnosť svojej dcéry, ktorá očarila svojím tancom Herodesa, a on jej sľúbil splniť každú požiadavku. Salome sa išla poradiť s matkou, ktorá mala Jána Krstiteľa vo veľkej nenávisti. Tá jej povedala, aby si žiadala doniesť hlavu sv. Jána Krstiteľa na tácke. Herodes svoj sľub splnil a dal sťať Jánovu hlavu. Telo vo veľkej úcte pochovali učeníci.

Sv. Ján Krstiteľ prišiel na tento svet, aby ohlasoval všetkým: "Robte pokánie, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo," a tak pripravoval ľud na príchod Pána Ježiša - Božieho syna.

Hlas volajúceho na púšti sv. Jána Krstiteľa zaznieva i do dnešných dní všetkým ľuďom, lebo jedine, čo môže svet zachrániť, je pokánie a láska, preukazovaná vzájomne k blízkym, ktorí potrebujú duševnú alebo telesnú pomoc.

J. Jendrejovský

Miluj blížneho svojho ...

Neuveriteľné príbehy ... taký názov nesie rubrika v časopise Život a mnohí z nás ju dobre poznáme. Nechcem sa teraz rozpisovať o pravdivosti príbehov, ktoré ľudia zažili, alebo počuli z rozprávania iných. Ide hlavne o to, že častokrát zmenili ich život od základu, alebo aspoň ich pohľad na nadprirodzené veci. Ale chcem sa podeliť o zážitok, ktorý sa stal pred nedávnom mne.

Môj syn, narukovaný v Trebišove, sa pre povinnosti nedostal na veľkonočné sviatky domov. Vrúčne som sa modlila, aby sa Pán Boh o neho postaral, a pre radosť našej Nebeskej Matky nad Zmŕtvychvstalým Ježišom naplnil jeho srdce láskou a pokojom. A že sa tak stalo, svedčí o tom tento príbeh.

Môj syn bol na prechádzke v parku so svojim kamarátom, tiež vojakom. Oslovil ich neznámy starší pán a požiadal ich, či by neprijali pozvanie k nim domov. Len tak, na kus reči. Išli. Domáca pani so samozrejmosťou ich pohostila veľkonočnými dobrotami, šunkou, koláčmi. Porozprávali sa, poďakovali, podali si ruky a odišli. Len taká obyčajná, ale pre nich milá, nie každodenná príhoda. Možno nepovedali o Bohu ani jediné slovíčko. To neviem. Ale určite viem, že **môj syn cítil lásku a teplo domova, blízkosť človeka ...** a preto mi zavolať. Tento človek dokázal, že miluje svojho blížneho ako seba samého.

A tak sa zamýšľajme a poučme sa z uvedeného, lebo aj Ježiš hovorí: **... mnohí vás predídu do Božieho kráľovstva! Alebo tiež: ... keď chceš, aby ti odplatil Boh, pozvi tých, ktorí ti to nemôžu odplatiť. Nech tvoja ľavá ruka nevie, čo robí pravá. LEBO JEŽIŠ SKUTOČNE ŽIJE !**

T. C.

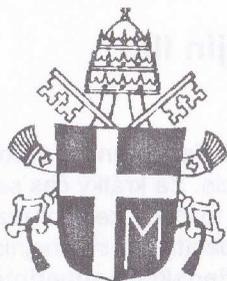
* * * ĎAKUJEME TI, SVÄTÁ MATKA * * *

Na pozvanie našich dôchodcov sa dňa 10. 5. vybrala skupina asi 25 mladých ľudí, pozbieraných z radostnej prievidskej mládeže do Domu kultúry zaspievať, zahrať na gitarách i slovami poďakovať Matke - Panne Márii za ochranu - i všetkým matkám, babičkám a tetám k ich milému sviatku.

Toto krásne podujatie bolo pretkané piesňami, slovami poďakovania i lásky k tým, ktoré sú nám najdrahšie.

Buď pozdravená Svätá Matka, buďte pozdravené všetky matky!

Jojo a ostatní

Svätý Otec pozdravuje ...

Dňa 21.4.1996 sme sa konečne vybrali na očakávaný zájazd do Ríma. Do Talianska smerovali 2 autobusy, naplnené ľuďmi z rôznych strán Slovenska. Už druhý deň sme navštívili **Florenciu, Assisi**, pozreli si **Baziliku sv. Františka i záhradu**, v ktorej rastie ker šípových ruží bez trnia. To preto, že keď František vyskočil z balkóna, padol na tie šípy a ostala na nich jeho krv. Ich kvety sú krvavobiele. Na tretí deň - **návšteva Ríma** - a v ňom veľa pamiatok. Napr. **bazilika Santa Maria Maggiore, bazilika sv. Pavla, fontána di Trevi, ktorá je jednou z najväčších, Koloseum, sv. schody**. Schody sú poznačené piatimi kvapkami Krvi Pána Ježiša z poslednej cesty po Jeho odsúdení. Do Ríma ich dala priviesť sv. Helena.

Vo štvrtom vytúženom dni naše kroky smerovali do Vatikánu. Najviac sme sa tešili na **audienciu u Svätého Otca, ktorý všetkým posielal požehnanie a odkazuje, aby sme žili podľa Zmŕtvychvstalého Ježiša Krista**. Po audiencii nasledovala prehliadka Chrámu a Námestia sv. Petra. **Večer bola sv. omša v Ústave sv. Cyrila a Metoda**.

Piaty deň - Bazilika a rodisko sv. Márie Goretti v Nettuno, cintorín vojakov USA, morská pláž.

Šiesty deň sme prežili v Benátkach, kde sme sa previezli loďou a potom navštívili Námestie i Chrám sv. Marka.

I keď sme zažili veľa pekného, siedmy deň sme sa museli rozlúčiť. Ďakujeme šoférom p. Smatanovi a p. Patrovičovi, ktorý nám tento zájazd sponzoroval cez časopis Bartolomej. Ďakujeme i redakcii Bartolomej, ktorá si našla miesto i čas na túto súťaž. Ďakujeme všetkým, ktorí nás počas cesty podporovali v modlitbách. Najväčšia vďaka patrí Pánu Bohu, lebo to bol práve On, ktorý nás neustále sprevádzal a požehnával.

Michaela a Monika

Kamenný svedok našich dejín III.

Reformácia

Doba reformácie v Prievidzi sa začína v r. 1527, keď **Ferdinand I.** daroval Bojnice rodu Thurzovcov, ktorí sa stali širitelmi reformácie. Za krátky čas sa tu reformácia tak rozšírila, že vládla na celom okolí. Stalo sa to vtedy, keď boli práva evanjelikov rozšírené a potvrdené, a hlavne, keď sa palatínom stal bojnický **Juraj Thurzo**. V r. 1609 žilinská synoda zvolila za nitrianskeho superintendenta bojnického seniora **Izáka Abrahamidesa**.

Po smrti posledného Thurzovca - **Michala**, v r. 1636 nastáva rekatolizácia kraja. Na bratislavskom sneme r. 1638 je spomínaný útlak evanjelikov a odobratie kostolov v Bojniciach, v Koši, v Handlovej a v Prievidzi.

Hraničným bodom bol r. 1660, keď **grófka Františka Khuenin Pálffyová** preniesla svoje sídlo do Bojníc.

V Bojniciach sa zriadila jezuitská misia. Za prvého katolíckeho správcu sa považuje **Martin Sitarovič**. Na pamiatku tohoto obratu bola v Prievidzi fundovaná dodnes existujúca každoročná mariánska púť **15. augusta**.

M. Puvák

Na Orave dobre

Pod takýmto názvom sa konal **Kurz laického apoštolátu v dedine Bziny pri Dolnom Kubíne**. Cestovala sa nám celkom dobre až na jednu príhodu. Jeden z nás si takmer zabudol vak v autobuse. Piatkový večer sa niesol v duchu modlitieb a piesní. V sobotu ráno krátka rozcvička, raňajky. Hodnotná prednáška o "Povahách melancholikov, sangvinikov atď." nás obohatila. Popoludňajšia prechádzka bola príjemná. Najkrajším okamžikom dňa bola svätá omša vo vedľajšej dedine, ktorej sme sa zúčastnili. Pred pekným večerom ďalšia prednáška - a už len hry a radosť z pekne prežitého dňa.

Rannou svätou omšou sme ukončili toto nádherné stretnutie.

Mirco

Výhry

Správne znenie tajničky osemsmierovky z čísla 3 / 1996:

"Jeden Tebe, jeden Mojžišovi, jeden Eliášovi."

Vyhrali: Emília Danišová, Michaela Fořtová, Marek Bakyta.

Správne znenie tajničky osemsmierovky z čísla 4/1996:

"Ježiš Kristus zmŕtvychvstal."

Vyhrali: Jozef Koma, Alica Pažická, Juraj Halaška.

- elp -

Charita oznamuje

S vďakou uvádzame mená dobrodincov, ktorí finančne prispeli deťom na pobyt v letnom kresťanskom tábore. Stav na účte k 30. 4. 1996 je 45 000,- Sk.

Prispeli: Argyusiová M. Pd, rod. Boháčová Pd, Blaho Štefan Pd, Briatka Jozef Pd, Buchárová Mária Pd, Cipovová Katarína Pd, Daňová Daniela Lehota p/Vt., Drozdová Júlia Hradec, Fábryová Marta Lehota p/Vt., Gendiarová Jarmila Pd, Gregor Ján B. Bystrica, Gromová Gabriela Pd, Hajduch Alexander Pd, Chromá Mária Pd, Jahodníková Jana Pd, Janíková Katarína Pd, Jungmanová Anna Pd, Kalinayová Lúda Pd, Kašnárová Mária Pd, rod. Kobelová Pd, Ing. Kulich František Pd, Kultanová Alena Krásno n/Kys., Mádrová Viera Pd, Málík Ján Pd, Ing. Marko P. Pd, Matiašková A. Pd, Mečiarová Pd, Minčíková T. Pd, Mišík Jozef Pd, Niklová Ida Pd, Ing. Oboňa Anton Lazany, Ondrejkovičová Helena Pd, Pernišová A. Pd, Pipísková M. Bojnice, Pös Štefan Kanianka, Štefánek Alojz Pd, Šturcel Jozef Pd, Vlnieška Milan Pd, Zelenáková Oľga Pd, Zoltánfi Jaroslav Pd. a Kolektív zamestnancov železničnej stanice Bystričany.

Pán Boh zaplať vyslovuje Farská charita

A. K.

Spomienka na Agnešku - Agyku Vidovú

"Ži tak, keď príde posledná hodina tvojho života, aby všetci okolo teba plakali a ty si sa mohla usmievať."

Tento zápis sme našli v dcérkinom zápisníku od miništranta Romana "Effa".

Áno, tak žila naša Agyka. Životom plným lásky, obetavosti a radosti k súrodencom, rodičom, k celému príbuzenstvu i priateľom. Žila životom Pána, v milosti posväcujúcej.

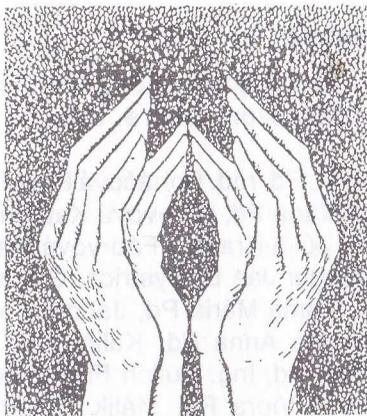
Dňa 17.11.1995 tragicky zahynula pod kolesami auta na chodníku pri dome, bez rozlúčky. Dakujeme dobrotivému Bohu, že naša dcérenka začula Jeho hlas a nasledovala Ho tak vrúčne v prijímaní sviatostí.

11. mája by sa bola naša Agyka dožila 17 rokov. Veľkú radosť a lásku vyjadrovala svojou prítomnosťou v spoločenstve kresťanskej mládeže v Prievidzi.

Ďakujeme, že všetci tí, ktorí ste ju poznali, jej budete venovať spomienku v modlitbe, ako brat Jarko a rodičia. *Do tvojich rúk a do Tvojej vôle, Pane, vkladáme náš bôľ i dušu Agyky.*

12. 7. si v modlitbe pripomínáme **41. výročie smrti 3-roč. Igorka Vidu, ktorý tragicky zahynul na Božie Telo pri procesii pod kolesami autobusu.**

rodičia

Máriino dieťa - svedectvo

V jeden pekný slnečný deň sme stáli na zastávke autobusu. **"Pozri, Katka, medailónky Panny Márie - a na čiapke!"** Obidve sme upreli zrak smerom k prechádzajúcemu mládencovi, ktorého hlavnou ozdobou vôkol čiapky boli upevnené medailónky Panny Márie. Čosi sa vo mne vzoprelo. Chod'!

Pomaly, neisto som pristúpila k mládencovi, stojacemu obďaleč. Pokojne som pozdravila. Lúče slnka pohládzali medailónky, ktoré mi zblízka pripadali ako slzy matky. Boli bez Matkinho obrazu.

"Čo ste, prosím, urobili s Máriinim obrázkom na medailónkoch?"

"Vybil som Ju z nich."

"Prosím???"

"No vytíkol som Ju z nich."

"A prečo, prosím?"

"Lebo je to takto krajšie."

"A viete, kto je tá Mária?"

"Ani nie."

Pristúpil na dialóg. Bola som mu povďačná. Porozprával mi, že toto boli strieborné medailónky a na nich mu "Ten obraz" nesedel. Žltý medailónik je krajší, ten by nosil aj s obrázkom... Odpusť nám, Pane, zaňho.

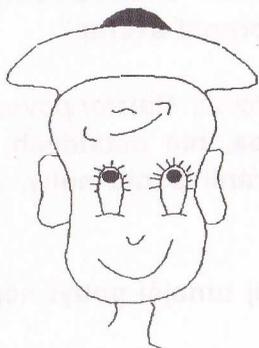
Komu asi patril tento mladík? Viem istotne, že je Božie dieťa a Boh ho miluje. A raz vezme jeho dlaň do Svojich dlaní. Autobus sa rozbehol. Boli sme dojaté.

Ďakujeme Ti, Svätá Matka, za toto dieťa. Veríme, že nám ho pošleš znova do cesty a pomôžeš prinavrátiť k Tebe i Tvojmu Synovi. Aj žltý, zázračný medailónik Panny Márie už máme preňho prichystaný. Aj...

Anka, Katka

Rýchlo stame, kto sa mračí,
usmeje sa - a buďeš mladší!

Racostou okrieva telo i duch.
Veselého darcu miluje i Boh.

Hodnota úsmevu

Úsmev nestojí nič a prináša mnoho. Obohacuje toho, kto dáva. Trvá len chvíľku, ale spomienka naň je niekedy vďačná. Nik nie taký bohatý, aby sa bez neho neobišiel. Nik nie je taký chudobný, aby ho nemohol darovať.

Úsmev vytvára v dome šťastie, v starostiach je oporou a je citlivým znakom priateľstva. V únave prináša odpočinok, v znechutení vracia odvahu, v smútku je potechou a pre každú príležitosť je liekom prirodzeným. Dobré je, že si ho nemožno kúpiť ani ukradnúť, pretože má hodnotu od chvíle, keď sa dáva.

A keby si niekoho stretol, a nemal by pre teba úsmev, hoci naň čakáš, buď veľkodušný a oblaž ho svojím úsmevom ty!

Náš typ:

ISSO vás nesklame ISTO

P O Č Í T A Č E
N O T E B O O K Y
T L A Č I A R N E
K O M P O N E N T Y
S O F T W A R E A C D
P O Č Í T A Č O V Á
L I T E R A T Ú R A
K A N C E L Á R S K A
T E C H N I K A
P Á S K Y A T O N E R Y

patchworky a textilné kračky
obrázky pre malých aj veľkých
drevené kračky a iné výrobky z dreva
kračky pre potešenie a záj

Stojí za to k nám prísť

ROZVOJ vchod z boku od Gymnázia - na poschodí

BARTOLOMEJ - časopis prievidzskej farnosti. Vydáva Rím. kat. farský úrad Prievidza.
Adresa redakcie: Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t.č. 0862/228 01.
Šéfredaktor : Ing. K. Thomayová. Teolog. poradca: Mgr. J. Bednár, dekan. Redaktori: A. Gálová,
Mgr. E. Ochat., J. Jendrejovský, Ing. E. Pogorielová, M. Puvák, B. Svítok, B. Bullo. Dobrovoľný
príspevok 3,- Sk. Tlač - Ofsetka. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.
Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy sa nevracajú.

Vážne i veselo

Majster povedal žiakovi, ktorý si ho prehnane ctí: "Svetlo sa odráža na stene. Prečo uctievať stenu? Venuj pozornosť svetlu."

Žiakovi, ktorý sa stále na každého sťažoval, Majster povedal: "Ak chceš nájsť pokoj, skús zmeniť seba, nie ostatných. Je jednoduchšie obuť si papuče, aby si chránil svoje nohy, než vystlať kobercami celý svet."

Sklamaný návštevník sa opýtal: "Prečo môj tunajší pobyt nepri niesol nijaké ovocie?"

"Nebude to tým, že ste nemali dosť odvahy zatriať stromom?" odpovedal Majster dobrácky.

A. de Mello: Minúta múdrosti

U lekára :- Sváko Ragan si ťažká na bolesti. Sváko, kdeže vás to začalo pichať?-pýta sa doktor. Nuž, pán doktor, medzi Chrenovcom a Jalovcom.

Vo vlaku:- To je strašné dnes cestovať, len čo som si sadla do vagóna, už mi ukradli peňaženku. Nečudujte sa, pani, toto je rýchlik,-odvetila spolucestujúca pani.

V ambulancii:- Pani doktorka, čo by ste mi poradili na tieto moje vrásky na krku?- pýta sa staršia pani. -Nuž, moja zlatá, jedine rolák.

Rozhovor snúbencov:- Miláčik, keď si ma vezmeš, bude to z lásky alebo z rozumu? -Pravdaže z lásky, drahá. O rozume tu nemôže byť ani reči.

E. Ochat